

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118010544
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Špirek
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4118010544.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom JUDr. Dušanom Špirekom, v trestnej veci proti obžalovanému O. K., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 05.11.2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

O. K., narodený XX.XX.XXXX v R., trvale bytom S. č. XX, R.,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

1./ dňa 01.02.2018 vo večerných hodinách o 19.30 hodine v Nitre na Bratislavskej ulici smerom do centra mesta viedol po cestnej komunikácii ako vodič osobné motorové vozidlo zn. N. XXX s evidenčným číslom R kde bol potom, čo spôsobil dopravnú nehodu kontrolovaný políciou, ktorá zistila, že motorové vozidlo viedol bez vodičského oprávnenia a potom, čo mu trestným rozkazom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 5T/91/2017 z 25.09.2017, právoplatným 13.10.2017, bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v premávke na pozemných komunikáciách na dobu 24 mesiacov,

a

2./ dňa 16.03.2018 vo večerných hodinách o 22.25 hodine v Nitre na ulici Nábrežie mládeže viedol po cestnej komunikácii ako vodič osobné motorové vozidlo zn. N. XXX s evidenčným číslom R červenej metalízy, kde po zastavení predpísaným spôsobom, bol kontrolovaný pohotovostnou motorizovanou jednotkou KR PZ Nitra, ktorá zistila, že motorové vozidlo viedol bez vodičského oprávnenia a potom, čo mu trestným rozkazom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 5T/91/2017 z 25.09.2017, právoplatným 13.10.2017, bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v premávke na pozemných komunikáciách na dobu 24 mesiacov,

t e d a

v bodoch 1. - 2. rozsudku

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

v bodoch 1. - 2. rozsudku

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) zákona č. 300/2015 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Nitre podal na O. K. dňa 02.05.2018 obžalobu č. 3 Pv 183/2018/4403 a dňa 26.07.2018 obžalobu č. 3 Pv 308/2018/4403, v oboch prípadoch pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. Súd dňa 30.07.2018 uznesením pod č. k. 1T/12/2018-71 spojil na spoločné konanie konania začaté na podklade týchto obžalôb - konania vedené pod spisovými značkami 1T/12/2018 a 6T/89/2018 s tým, že tieto konania sú vedené pod spoločnou sp. zn. 6T/89/2018. Samosudca obe obžaloby preskúmal a po oboznámení sa s listinným materiálom rozhodol o nariadení hlavného pojednávania a rozsahu dokazovania.

Po nariadení hlavného pojednávania a prednesení obžalôb prokurátorom obžalovaný O. K. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v obžalobách prokurátora č. 3 Pv 183/18 zo dňa 02.05.2018 a č. 3 Pv/308/2018 zo dňa 26.07.2018.

Obžalovaný na všetky položené otázky uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písm. c/, d/, f/, g/, a h/ Trestného poriadku odpovedal áno a prokurátor okresnej prokuratúry v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaného O. K. prijať a vykonať dokazovanie len čo sa týka trestu.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe a tohto skutku sa dopustil obžalovaný.

Súd v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na základe vyššie uvedeného súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie čítaním listinných dôkazov.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi :

Z Posudku obce Jelenec k osobe obžalovaného - O. K. zo dňa 20.03.2018 vyplýva, že obžalovaný je slobodný, bezdetný, býva v rodinnom dome s rodičmi a bratom, v obci sa správa slušne a nebol riešený v Komisii pre ochranu verejného poriadku.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný v období od 10.03.2016 do 07.06.2018 spáchal 13 priestupkov v oblasti cestnej premávky, za ktoré bol v každom prípade sankcionovaný blokovou pokutou.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T/91/17 zo dňa 25.09.2017.

Z Trestného rozkazu Okresného súdu Nitra č. k. 5T/91/2017 zo dňa 25.09.2017 vyplýva, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou 12 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 24 mesiacov.

Z Trestného rozkazu Okresného súdu Nitra č. k. 6T/89/2018 - 46 zo dňa 07.06.2018 vyplýva, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný relevantný listinný materiál, v predmetnej veci vykonal dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi tak, aby bol náležite zistený skutkový stav v danej trestnej veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie súdu, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, a to na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., pričom dospel k nasledovným záverom:

Súd vzhľadom na vyhlásenie a doznanie obžalovaného jeho konanie kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, a to tak čo sa týka skutku špecifikovaného v obžalobe č. 3 Pv 183/18 zo dňa 03.05.2018, ako aj skutku podľa obžaloby č. 3 Pv/308/2018 zo dňa 26.07.2018, nakoľko obžalovaný v oboch prípadoch maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon. Rozhodnutie súdu v rámci ukládania trestu sa musí odvíjať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorú určuje zákonodarcu stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek 1, 2, 3 a 4 Trestného zákona, ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatela) a prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom zvažil všetky relevantné okolnosti, prihliadol na spôsob počínania obžalovaného a jeho následok, pohnútku, motív a zavinenie /vo forme priameho úmyslu/. Taktiež bolo prihliadnuté na osobu obžalovaného, na jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, doterajší spôsob života, na existenciu predchádzajúceho odsúdenia, ako i na jeho pomery a možnosti nápravy. Súdom pri hodnotení možnosti nápravy páchatela prihliadol na skutočnosť, že páchatel už v minulosti spáchal trestný čin, právoplatne bol odsúdený, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonu páchatela k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne.

Pri ukladaní trestu obžalovanému je nevyhnutné vychádzať predovšetkým z § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorý pri zbíhajúcich sa trestných činoch stanovuje povinnosť ukladať úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Nakoľko v prípade oboch skutkov spáchaných obžalovaným ide o totožné skutky, súd vychádzal pri ukladaní trestu z trestnej sadzby prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, v prípade ktorého je výška trestnej sadzby stanovená zákonom - až na dva roky.

Súd ďalej prihliadol na existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ a písm. n/ Trestného zákona v podobe toho, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti a na existenciu dvoch prítiažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona v podobe toho, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, z čoho vyplýva, že u obžalovaného bol zistený pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností v pomere 2:2. Vzhľadom na to, že pomer prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností je vyrovnaný, k úpravám trestnej sadzby nedošlo.

Súhrn vyššie uvedených okolností a faktorov viedol súd k presvedčeniu, že v danom konkrétnom prípade je potrebné na páchatela pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby za trestný čin mu kladený za vinu. Súd preto podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona (trestná sadza až na 2 roky), za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), n) a § 37 písm. h), m) Trestného zákona (pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností) uložil obžalovanému, trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 21 /dvadsaťjeden/ dní. Na výkon tohto nepodmienečného trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody. Súd poukazuje na skutočnosť, že pri určení výšky trestu sa riadil tým, že vyššie uvedené skutky boli spáchané v čase skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Súd poukazuje na skutočnosť, že pri určení výšky trestu sa riadil taktiež tým, že v prípade oboch skutkov ide o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pri ktorom je zákonom ustanovená trestná sadzba odňatia slobody až 2 roky. Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný a môže v danom konkrétnom prípade viesť k dosiahnutiu svojho účelu z hľadiska požiadavky zabezpečenia tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona.

K presvedčeniu o tom, že obžalovanému bolo potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, súd viedlo viaceré argumentov, medzi nimi v prvom rade skutočnosť, že skutkov popísaných vo výroku rozsudku sa obžalovaný dopustil počas plynutia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. k. 5T/91/2017 zo dňa 25.09.2017, je teda zrejme, že ide o recidívu, teda, obžalovaný sa dopustil trestných činov v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a to len niekoľko mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu, ktorým mu bol podmiennečný trest odňatia slobody uložený. Ďalším nemenej dôležitým faktorom vedúcim súd k rozhodnutiu o potrebe uloženie trestu odňatia slobody bolo opakované zjavné nerešpektovanie autorít obžalovaným, ktoré sa prejavilo nielen vo vyššie spomínanom trestnom rozkaze, ale aj v množstve záznamov o tom, že obžalovaný bol za porušenie pravidiel cestnej premávky 13 krát priestupkovo riešený. Argumenty obhajcu obžalovaného o tom, že v prípade obžalovaného išlo o mladícku nerozvážnosť, by obstáli možno v prípade prvého odsúdenia, no jednoznačne sú účelové v prípade ďalšieho trestného stíhania obžalovaného, navyše v prípade dvoch totožných skutkov. Konanie obžalovaného v súvislosti s týmto skutkom je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom. Súd pri ukladaní druhu trestu teda primárne vychádzal z toho, že ak sa páchatel dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, nie je možné mu už uložiť opätovne podmiennečný trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2, § 51 ods. 1 Trestného zákona). Súd preto dospel k záveru, že vzhľadom na rovnorodú recidívu obžalovaného - opakované páchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko prevýchovný podmiennečný trest odňatia slobody celkom zjavne nevedol u obžalovaného k náprave a preto by pre nápravu obžalovaného neboli postačujúce ani samotné alternatívne tresty.

Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že je viac než zrejme, že obžalovaný ignoruje zákazy činnosti viesť motorové vozidlá, predchádzajúce tresty nespojené s nepodmienečným odňatím slobody neprevychovali obžalovaného a nepôsobili naňho tak, aby začal viesť riadny život; obžalovaný je nepochybne recidivista a viac než dostatočne preukázal svoju neschopnosť rešpektovania zákona a rozhodnutí súdu. S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine a treste plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, pričom takto uložený trest postihuje osobu páchatela, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1, 2 Trestného zákona).

Nakoľko obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil práve v súvislosti s riadením motorového vozidla, súd zároveň uložil obžalovanému v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 (tri) roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Nitra. Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody. Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.